

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010101
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6716010101.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. Z., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 09. 11. 2016vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný B. Z., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom S. XX, F. D.,

uznáva sa za vinného, preto že

aj napriek tomu, že mu bola rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č.k. 10P/7/2015-30, IČS: 6715203044 zo dňa 04.05.2015, právoplatným dňa 21.05.2015 a vykonateľným dňa 26.05.2015 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej O. Z., nar. XX.XX.XXXX, od 01.05.2015 mesačne sumou 200,- Eur a to tak, že výživné splatné na mesiac dopredu je povinný poukazovať na účet matky dieťaťa A. Z., nar. XX.XX.XXXX, vždy do 25-teho dňa mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, si túto svoju zákonnú povinnosť v mieste svojho trvalého bydliska, okres D. a na iných miestach v období od 01.01.2015 do 09.11.2016 riadne a včas neplní, keď na výživné zaplatil spolu sumu 1.512,- Eur, hoci bol v tomto období riadne zamestnaný, čím mu na výživnom voči oprávnenej A. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., D. XXX/XX, vznikol dlh vo výške 988,-Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú vyživovaciu povinnosť vyživovať iného,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ŏ v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 24. 02. 2016 na tunajší súd pod sp. zn. 1Pv/39/16/6611 obžalobu E. B. Z. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný B. Z. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku nespravil žiadne vyhlásenie. Po zákonom poučení v rámci jeho výsluchu uviedol, že je pravda, že neplatil riadne a včas výživné, pretože mal problémy so zabezpečením bývania, taktiež má iné exekúcie, preto výplata nebola v takej výške, a preto zo zvyšných peňazí nedokázal zabezpečiť výživu maloletej dcéry. Ku dnešnému dňu podľa jeho vedomostí dlhuje na výživnom okolo 900,- Eur. V minulosti bol zamestnaný, vtedy riadne platil výživné. Iným spôsobom na výživu dcéry neprispieva, len finančne. Momentálne sa s dcérou nestretáva, majú uzavretú rodičovskú dohodu, a podľa nej je na matke, kedy mu dcéru dá. Nerozišli sa v dobrom, ani nemajú medzi sebou dobré vzťahy, preto mu dcéru nechce dávať. Na záver uviedol, že v júni 2016 si na súd podal návrh na zníženie výživného, pojednávanie bolo ale odročené na 31.01.2017

Podľa § 263 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná aj zápisnica o výsluchu svedkyne A. Z. zo dňa 26. 01. 2016, v rámci ktorej po zákonom poučení uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10P/7/2015 zo dňa 04. 05. 2016 bol obžalovaný zaviazaný prispievať výživným vždy do 25-teho dňa mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, a to vo výške 200,- Eur na dcéru O. Z.. Obžalovaný si včas a riadne neplní vyživovaciu povinnosť od 01. 01. 2015, za toto obdobie je celkovo dlžný 700,- Eur, pretože v tomto období jej len jedenkrát uhradil dlh na výživnom vo výške 300,- Eur, šekovou poukážkou dňa 15. 01. 2016, pričom za toto obdobie jej mal uhradiť výživné v celkovej výške 1.000,- Eur. Ďalej uviedla, že za toto obdobie jej nebolo z ÚPSVaR vyplácané náhradné výživné. Obžalovaný nemá záujem o dcéru, nestretáva sa s ňou, nie je s ňou v žiadnom kontakte. Ona je poberateľom detských prídavkov na dcéru, je ale pravda, že v čase, keď spolu s obžalovaným žili, tak bol poberateľom prídavkov on, pričom po rozchode nenahlásila zmenu na ÚPSVaR, ale prídavky boli od prvej platby zasielané na jej účet, a preto ju ani nenapadlo oznámiť to na úrade.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10P/7/2015, návrh na vykonanie exekúcie (č.l. 22 - 24), správy na obžalovaného z ÚPSVaR a Sociálnej poisťovne (č.l. 25 - 27), správa spoločnosti Logistické centrum Stred, s.r.o., pracovná zmluva a dohoda (č.l. 28 - 31), správa o povesti (č.l. 32), doklady o úhrade zameškaného výživného (č.l. 48, 52, 57, 61, 67, 71, 72, 78), oznámenie od súdneho exekútora a Sociálnej poisťovne (č.l. 74 - 77), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 79).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jeho výpoveď, v rámci ktorej sa ku spáchaniu trestného činu priznal, a toto konanie úprimne oľutoval, ako aj vzhľadom na výpoveď svedkyne A. Z. nepochybná, navyše potvrdená aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise. V zmysle uvedeného potom súd uznal

vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, s úpravou rozhodného obdobia a výšky zameškaného výživného v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona, prihladnuc na jednotlivé úhrady zameškaného výživného od podania obžaloby po vyhlásenie rozsudku.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný B. Z. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú vyživovaciu povinnosť vyživovať iného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené potom prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, súd preto musel podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje až 16 mesiacov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že v minulosti sa dopustil jedného priestupku proti majetku, a bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný, pričom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený (odpustenie trestu amnestiou).

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, teda v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odklade výkonu tohto trestu za súčasného uloženia skúšobnej doby vo výmere 12 mesiacov, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Takýto trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti, ako aj na výšku zameškaného výživného. Zároveň súd v zmysle § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolyanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.